

Det har for SF altid været et tegn på grundlæggende uretfærdigheder i vores samfund, at vi i hovedstadsregionen, men også i andre dele af landet, havde kommuner, der bar det tunge læs, og at der klos op ad dem var kommuner, der kørte friløb og overlod løsningen af sociale problemer til nabokommunen. Vi er som bekendt i SF tilhængere af social retfærdighed.

Midlerne til at nå målet om en mere socialt retfærdig byrdefordeling har været at øge vægten af de sociale kriterier i udligningen. Det er et gammelt SF-ønske, der er opfyldt, og det er vi selvfølgelig tilfreds med. Det er, som det er fremgået af de korte bemærkninger, konkret sket ved at forhøje vægtningen af stor koncentration af bysociale problemer, mange flygtninge/indvandrere, en befolkning med en dyr alderssammensætning, mange børn og mange ældre. I SF opfatter vi det som et konkret udtryk for solidaritet at give de sociale kriterier højere vægt.

Vi synes også, at reaktionerne, efter at forliget blev offentliggjort, viste, at vi fordelingsmæssigt har ramt rimelig præcist. Jeg har nævnt, hvilke af byerne der betaler, og hvem der får. Det viser efter SF's opfattelse, at hovedretningen er rigtig. Jeg siger med vilje hovedretningen, for det at ændre på et så sammensat system som den kommunale udligning er en svær øvelse, hvor man er nødt til at være optaget af hovedretningen.

Hvis man i øvrigt er i tvivl, synes jeg også, at de efterfølgende politiske reaktioner har vist det. Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet har været voldsomt vrede. Jamen det er der jo ikke noget underligt ved. Verden er jo ikke af lave. Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet er jo ikke tilhængere af en social omfordeling. De er tilhængere af, at de, som har, dem skal mere gives. Derfor har reaktionerne været både forstælige og forventelige.

Reformen indeholder også en regional omfordeling på den måde, at hovedstadsområdet hovedsagelig finansierer omfordeling i hovedstadsområdet. Det er der efter SF's mening megen fornuft i, fordi skattelykommunerne rundt om København kommer med i finansieringen. Det er ikke rimeligt, at rige kommuner har kunnet unddrage sig det fælles ansvar ved at undlade at tage deres del af de fælles opgaver, f.eks. ved at undlade at opføre socialt byggeri og dermed eksportere sociale problemer til nabokommunerne.

Lægger man tallene sammen for hovedstadsregionen, viser det sig, at Frederiksborg Amt, kommunerne i Roskilde Amt og Frederiksberg Kommune sådan godt og vel betaler det, der gives til København. Det er derfor direkte forkert, når Jyllands-Posten dagen efter forliget kundgjorde, at Jylland betalte for København. Det rigtige billede er, at det gør de omkringliggende kommuner, og det er der også megen fornuft i, teknisk derved at de sociale kriterier vægtes højere i hovedstadsregionen end i det øvrige land.

Ser man på det øvrige Danmark, er billedet det samme: De byer, der har de store sociale problemer, den store arbejdsløshed og de mange flygtninge og indvandrere, får fordel af reformen. Samtidig har vi ønsket at friholde kommuner, der har et særlig lavt beskatningsgrundlag, for byrder. Det er også sket.

Jeg skal sige konkluderende på det fordelingsmæssige, at når man ved, hvor svært det er at ramme præcist i så forfint et system med så mange forskelle og så mange parametre, så synes jeg faktisk, det er lykkedes ret godt. Der vil altid være enkelte kommuner, hvor vi gerne havde set en lidt anden udgang. For at råde bod på den situation foreslog SF under forhandlingerne, at vi afsatte en særlig pulje til at afhjælpe her. Det kom vi ikke igennem med.

Til hr. Torben Rechendorff, som syntes, at vi boblede af begejstring: Jeg synes ikke, vi bobler over; jeg synes, vi meget ædrueligt har forholdt os til fordele og ulemper i forbindelse med det, vi var i gang med, for det, der kendetegner et forlig, er jo, at man ikke hundrede procent får det, man gerne vil have.

Jeg skal nævne, at ud over en særlig pulje havde vi gerne set en kortere overgangsperiode end de syv år, der er aftalt, fordi vi som sagt synes, at hovedprofilen er rigtig. Vi havde også gerne set en anden fordeling mellem amtskommunerne. Det kom vi heller ikke igennem med. Til gengæld fik vi gennemført den særlige pulje på 50 mio. kr. til amterne, der retter op på forholdene, specielt i Nordjyllands Amt, Fyns Amt, Storstrøms Amt og til dels Bornholms Amt. Vi fik i øvrigt heller ikke fjernet de 450 mio. kr., som bloktilskuddet reduceres med for at finansiere statsgarantien.

Den anden del af lovkompekset, L 246, betyder en forenkling af den kommunale budgettering. Kommunerne kan fremover vælge mellem to budgetteringsmetoder, nemlig et tilbud om en statsgaranti på udskrivningsgrund-